

במקום לנקב את הכותל כדי להניחם בו. [עיי'ן באיורים].

ולכן, שורת היציע [התאים] התחתונה, שהיתה בין כותל ההיכל ובין הקיר המקביל, רחבה חמש אמות, כדברי הכתוב דלהלן.⁽⁶⁾

והקורות של התקרה שלה היו באורך שש אמות, כאשר אמה אחת מהן מונחת על המדרגה שנוצרה מצמצום עובי הכותל של ההיכל.

ולמעלה, כנגד היציע התיכונה, האמצעית, היה עוביו של כותל ההיכל חמש אמות בלבד, עד התקרה של היציע התיכונה. ונמצא שהיה רחבם של התאים ביציע התיכונה, שהיו בין כותל ההיכל ובין הכותל המקביל, שש אמות.

ומכנגד התקרה של התיכונה ולמעלה הימנו, הצטמצם עובי הכותל לארבע אמות, כך שנוצרה מדרגה נוספת ברוחב אמה, שעליה היו שוכבות קצות הקורות של התקרה התיכונה.

והיה עוביו של הכותל ארבע אמות כנגד היציע העליונה.

נמצא שהיה רחבה של היציע העליונה שבע אמות.

ומכנגד התקרה של העליונה נתמעט עובי הכותל והיה שלש אמות, ועל האמה שכנס הכותל היו שוכבות קצות קורותיו של העליונה.

וכאמור, עשו כל זה כדי שיהיה מקום בעובי כותל ההיכל שעליו ישענו קצות הקורות של התקרות של התאים, ולא יצטרכו לנקוב את קירות הבית לתחוב שם ראשי הקורות, כדי שלא יהא הכותל רעוע.

"יציע" — דכתיב [מלכים א ו'] "היציע התחתונה, חמש באמה רחבה".

"צלע" — דכתיב [יחזקאל מא] "והצלעות, צלע אל צלע, שלש ושלשים פעמים".

הפסוק מדבר על הבית השלישי, שיבנה במהרה בימינו, שיהיו שם שלשים ושלש "צלעות", לשכות [תאים] הבנויות מחוץ לכותל ההיכל. וסדרן הוא כך: בצד צפון יהיו חמש צלעות, זו בצד זו, וכן בדרום חמש זו בצד זו, ואחת במערב, הרי י"א. והיו הצלעות משולשות בגובהן, תחתיים, שניים ושלשים, זו על גבי זו, נמצא שהיו ל"ג צלעות.

"תא" — דכתיב [יחזקאל מ] "והתא, קנה אחד אורך, וקנה אחד רחב. ובין התאים, חמש אמות". מדת ה"קנה" היא שש אמות. נמצא, שהיה אורך התא שש אמות, וכן הרוחב שש אמות. וכאן מדובר על היציע התיכונה, שהיתה שש על שש. ועובי הכותל של התאים, שהיה מפסיק בין זה לזה, היה חמש אמות.

ואי בעית אימא, מהכא, מכאן אפשר להוכיח שנקרא "תא", מהמשנה במסכת מדות [ד ו].

דתנן: עובי כותל ההיכל שאחורי בית קדש

6. כן פירש רבינו גרשום. ואילו התוס' כתבו שלמטה היה עביו ז' אמות, וכנגד התיכונה